

JÚLIUS:

Szkárosi Endre

Július, július!

Július 1.

Pettik Gyuriék.

Július 2.

Hívni: Marika, Ludvig Éva, Cserép Laci, Csík Juci. Schein Gábort is. 1-kor találkoztam Kling Józssival – mint oly gyakran már: régi tanítvány, mai kolléga. Utána Vásári Melinda doktori védése az ELTE-n. Körlevelet kell írnom a Mészöly Miklós Egyesület tagjainak készítendő honlapunk ügyében.

Július 3.

Zend Róbert emlékestje a Nyitott Műhelyben, lánya, Natalie Zend részvételével. A hetvenes évek végén, nyolcvanas évek elején az eredeti Mozgó Világnál kezdtem el foglalkozni az akkor ún. „nyugati magyar irodalom”-mal. Ebből következő egyéni heppem volt a „magyar világirodalom” ügye, olyan költőkkel-írókkal, mint Nicholas Kolumban, Nancy Toth, George Szirtes, John Batki, akik angolul, vagy Tomaso Kemeny, aki olaszul, vagyis a befogadó ország nyelvén írtak, de többé vagy kevésbé, akár csak a nevük erejéig, magyarok voltak. Későbbi útjaim során sokakkal találkoztam – de a Kanadában élő Zend Róberttel levélben vettük fel a kapcsolatot, miután Botár Olivér (Kanadában élő magyar művészettörténész) felhívta a figyelmünket egymásra. Ő elsősorban magyarul írt, az angol verseit mégis jobban ismerte a környezete. Mire valamit kezdhettünk volna egymással, sajnos ideje korán meghalt. Az utóbbi időben Tóbiás Krisztián (Tempevölgy!) foglalkozott vele, és egy szép gyűjteményes kötetet adott ki a verseiből, amivel Zend végre hazaérkezett.

A Magyar Műhely viszont már a kilencvenes évek elején – tehát még Párizsban – kiadta a vizuális költeményeit. Nem tudom, mennyire volt tisztában vele, de ez volt az igazi terepe. Szép, koherens, egymást jól megvilágító műveket készített, és ez most a Nyitott Műhelyben is kiderült, ahol könyvekben, vetítésből megismerkedhettünk nyelvgrafikai munkájának jelentős részével.

Július 5.

Balatonfüred, ne tudjátok meg. Nagyon jó hely, tele kihívással – de hát az építkezés (ha csak egy vityilló-felújításról van is szó) az más dolog. Másfajta figyelmet igényel. Viszont most belefért megnézni a Vaszary Villában a Levendel-gyűjteményből készült mesteri kiállítást. Unokatestvérem, B. Nagy Anikó és kollégái profi munkát végeztek, többet is annál. A gyűjtemény történelmi jelentőségű társadalmi és kulturális kontextusait alaposan és tömören jelenítik meg.

Július 6.

Délelőtt vezetőségi ülés az Artisjusban. Onnan megyek a könyvelőhöz. Hirtelen felindulásból elrohanok a központi okmányirodába, hátha el tudom még intézni az ügyfélkapumat, mert halaszthatatlanul kell az építési napló megnyitásához - erre a jövő héten nem lesz módom, mivel Szekszárdon leszek. Meglepődöm, hogy nyitva vannak – mégpedig elég sokáig – péntek délután is, és igen gyorsan végzek. Kő le a szívről – sikerült.

Július 7.

Nyáron szoláriumba menni a kívülálló számára perverznek tűnhet – de nem az. Hol lehet Pesten napozni? Menjek ki tíz percre a Palára? Vagy vetkőzök gatyára a Szent István parkban? És mi van, ha a negyven fokban szénné égek seperc alatt?

Július 8.

Irány Szekszárd!

Július 9.

11-kor Dr. Haág Évával, a város alpolgármesterével találkozom – téma: a helyi és országos Mészöly-kultusz közeli perspektívái. Délután, immár hatodszor, megnyílik a Szekszárdi Magasiskola. Márton Laci és Győrffy Ákos megkezdik a foglalkozásokat. Délután óriási zuhé van, a szokásos esti látogatást a Porkoláb-völgyben a Mészöly-tanyán ad acta tesszük. Komjáthi Tamásék is a Vármegyeházán adják a szőlőjükben szokásos nyitóvacsorát.

Július 10.

A Szekszárdi Magasiskola folyamán a kezdettől fogva írunk-íratunk napi beszámolót a Litera és a Librarius számára. Mivel én nem tartok órát, vállaltam, hogy az írásokat gondosan megnézem, ahol kell, szerkesztem. Ez délelőtti munka lesz (illetve már az is), délig el kell juttatni őket – képekkel egyetemben – a szerkesztőségekbe. A két Nagy (Ágnes és Izabella) hajszálpontosan, kora reggel átküldik az írásaikat, képekkel együtt. Jó kezdés!

Délután a Vármegyeházán Sós Dórával beszélgetünk válogatott verskötetem, a Véletlenül nem jártam itt kapcsán. Dóra felkészültsége, problémaérzékenysége minden egyes alkalommal imponál. Jó úgy beszélni valakivel, hogy érti, amit csinálok.

Este a Bormúzeumban vacsora-bulizunk.

Többen megszállottan (van, aki ezt titkolni igyekszik) nézzük a Belgium-Franciaország meccset a vébén.

Július 11.

A mai beszámolószerzők Gál-Nyeste Katalin és Harag Anita. Nincs sok dolgom, de tudom, hogy fontos, hasznos a szerkesztői észrevételezés: rengeteget tanultam belőle (és tanulnék máig) én is, és nélkülözöm, hogy egy ideje ez már nem divat. Hogyan tanulja meg valaki a vessző korrekt használatát, ha nem szoktatják rá a szerkesztők, tanárok? Hogyan lehet a szórendi érzékenységet kialakítani és finomítani e nélkül?

Csík Juciékkal ebédelek a remek olasz vendéglőben. Rokonok és jó ideje barátok vagyunk, eléggé egyívásúak, jól érezzük magunkat egymással. Attila az utóbbi években rászakott a borkészítésre, és le a kalappal előtte: nagyon megtanulta.

Délután a vármegyei programokban mutatják be Kis Pál Istvánék a Szörényi Laciról készült portréfilmét. A Mészöly-díjasokról készülő sorozat darabja ez tulajdonképpen, volt már Péterfy Gergelyről, Márton Laciról, Szilasiról, rólam, most pedig elérkezett arra is az idő, hogy a Mészöly Miklós Egyesület alapító tagjáról, hosszú ideje elnökeről is készüljön. Megint csak a Bormúzeumban múlatjuk az estét, a vébé egyik legizgalmasabb meccsét látjuk közben: Anglia-Horvátország.

Július 12.

Net-napló: Győrfi Viktória és Aradi Gizella. A Vármegyházán Péterfyék párosban, majd Gerőcs Péter. Mire vége, már elviselhető a nap. Gergővel a Mekekéről és a Szépírókról (is) ötletelünk. Este Tringáék pazar szekszárdi mediterrán panorámát kínáló vendégházában vacsorázunk, borozunk. Este megszületik az unokám, Milán Máté.

Július 13.

Salka Zsuzsanna és Rigó Kata net-naplója. Podmaniczky Szilárd megsürget, mert elutazik. Lovas Csilla gondos fotóira számíthatunk, mint mindig. Én haza indulok, Gerőcs Péterrel és Vonnák Diánával, akit most ismertem meg (a nevével már találkoztam). Ő a mai naplót írja meg az éjszaka folyamán holnapra. Kiderül, hogy régi-régi barátomnak, Sherwood Péternek is a tanítványa. Soha semminek nincs vége, ami jó. Ami rossz, annak van, de aztán mindig újakezdődik.

Július 17.

Találkozás a Jelenkor kiadóban: a Mészöly-egyesület honlapjáról értekezünk Nagy Boglárkával, Márjánovics Diánával. Megtudom azt is, hogy a Bogi, illetve a Dia megszólítást preferálják.

Július 18.

Tóth Zoltán, Civil Rádió-interjú. Ötvenperces beszélgetés, finom.

Július 19.

Látogatás a FISZ királyréti táborában. Csak a szívem is vinne, de a Szépírók elnökeként fontos is. Rugalmas téreőr van, majdnem eltévedek onnan, ahová megérkeztem. Sok remek fiatalember, a foglalkozásokat viszont „régit” motorosok viszik: Szilasi Laci, Szirák Péter, Károlyi Csaba, Kollár Árpád, rengeteg ismerős, Erős Kinga, L. Simon László, Bednics Gábor. Mint lenni szokott, itt egy évre előre látjuk egymást. Ez most különösen hasznos: az itt műfordító-mesterként működő Nadasdy Ádámmal végre tudunk beszélgetni. Elég sokat találkozunk, de olyankor erre nincs idő. Ilyen a pesti élet.

Július 20.

Bár Győrffy Ákosnak nyoma veszett, délelőtt látogatás a környékbeli két kis tónál. Ebéd után indulok haza a hőségben, de azt remélem, Pest felé nem olyan a forgalom, mint onnan kifelé. Lehet, hogy így is van, de egy rejtélyes körforgalomnál az autóútról csak feltévedek a sztrádára, s persze az első adandó alkalommal lemegyek. Iszonyú jól esik, amikor végre hazaérek.

Július 24.

Szépírók elnökségi ülés nálam, mivel az októberi Szépírófesztet Mándy Iván, illetve Lengyel Balázs centenáriumának szenteljük, meghívtuk Saly Noémit és Zeke Gyulát is.

Július 26.

Este Nyitott Műhely: Közös tenger est.

Július 27.

Dél előtt az Olasz Intézetben a Quasimodo-díj zsűrije dönt Falcsik Mari és Térey János mellett. Az egyetemen végre megtalálom a nemzetközi italianisztikai szervezet, az AIPi 2016-ban Budapesten rendezett konferenciájának az olaszos doktori program által szerkesztett aktáját, amely egy hete érkezett meg a Cesati Kiadótól. Indul a promó.

Július 28.

Végre Cserépfalun! 31-én pedig átmegyünk Olaszliszkára, Ézsiás István szobrászművészt meglátogatni az ő nemzetközi galériájában és szoborparkjában. Imádom, ha valahol történik valami.